

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΝΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΑΡΧΗ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ**

ΓΝΩΜΗ

4/2013

(άρθρου 2, παρ. 2, περ. γ (αα) Ν.4013/2011)

Η ΕΝΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

Στην Αθήνα σήμερα την 9η του μηνός Απριλίου του έτους δύο χιλιάδες δεκατρία (2013) ημέρα Τρίτη και ώρα 11.00 π.μ., στην έδρα της, συνήλθε η **ΕΝΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ** σε συνεδρίαση, μετά από σχετική πρόσκληση του Προέδρου της, η οποία γνωστοποιήθηκε νομίμως σε όλα τα μέλη της Αρχής.

Από τα προσκληθέντα μέλη της Αρχής παρέστησαν κατά την συνεδρίαση τα ακόλουθα:

1. Πρόεδρος: Βασίλειος Φλωρίδης

2. Αντιπρόεδρος: Κωνσταντίνος Βαρδακαστάνης (ο οποίος νόμιμα αναπλήρωνε τον Αντιπρόεδρο Αναστάσιο Μπάνο, ο οποίος απουσίαζε λόγω δικαιολογημένου κωλύματος)

Μέλη: 1. Χριστίνα Μπουσουλέγκα

2. Μιχάλης Σφακιανάκης

3. Χρύσανθος Τάσσης (ο οποίος νόμιμα αναπλήρωνε το τακτικό μέλος Νικόλαο Κοσμίδη, ο οποίος απουσίαζε λόγω δικαιολογημένου κωλύματος)

Τα λοιπά τακτικά και αναπληρωματικά μέλη, καίτοι προσκληθέντα, δεν προσήλθαν λόγω δικαιολογημένου κωλύματος.

Γραμματέας: Στυλιανή Τσιάβου

Εισηγητές: Σταυρούλα Κουρή, Ειδικό Επιστημονικό Προσωπικό Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ.

Σχετ: Το με αριθμό πρωτ.Π1/742/3-4-2013 έγγραφο του Υφυπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων (αρ. πρωτ. εισερχ.

1464/3-4-2013)

Θέμα: Διατύπωση γνώμης σύμφωνα με το άρθρο 2, παρ. 2, περ. γ (ββ) του Ν.4013/2011 επί νομοθετικών ρυθμίσεων που προτείνονται από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων Αθ. Σκορδά για διατάξεις του σχεδίου προεδρικού διατάγματος «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην οδηγία 2011/7 της 16ης Φεβρουαρίου 2011 για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές» και αφορούν σε ενσωμάτωση στην εσωτερική έννομη τάξη των ρυθμίσεων της οδηγίας 2011/7.

I. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Σύμφωνα με το αρ. 2 παρ. γ περ. (ββ) του Ν.4013/2011 ορίζεται ότι «Τα προεδρικά διατάγματα, κατά το μέρος που ρυθμίζουν θέματα δημοσίων συμβάσεων, εκδίδονται μετά από γνώμη της Αρχής. Η γνώμη αυτή συνοδεύει τα σχέδια προεδρικών διαταγμάτων κατά την αποστολή τους προς επεξεργασία στο Συμβούλιο της Επικρατείας και αναρτάται με επιμέλεια της Αρχής στην ιστοσελίδα της.

Το υποβαλλόμενο προεδρικό διάταγμα περιέχει δεκατρείς (13) διατάξεις εκ των οποίων δώδεκα (12) αφορούν και στις δημόσιες συμβάσεις.

II. Το υποβληθέν στην Αρχή σχέδιο προεδρικού διατάγματος.

Ο Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων Αθ.Σκορδάς προτείνει με το υποβληθέν σχέδιο προεδρικού διατάγματος τα εξής:

“Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου» (Α'34), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 6 του ν. 1440/1984 (Α'70) και τροποποιήθηκε με τα άρθρα 31 του ν.2076/1992 (Α' 130), 19 του ν. 2367/1995 (Α'261) και 22 του ν. 2879/2000 (Α'21) ως και τις διατάξεις του άρθρου 3 (ν.1338/1983, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 65 του ν.1892/1990 (Α'101)

2. Τις διατάξεις του άρθρου 29^Α του ν.1558/1985, όπως προσετέθη με το άρθρο 27 του ν.2081/1992 (Α'154) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2^α του ν.2469/1997 (Α'36)

3. Την αρ. 30376/Δ106 721/5-7-2012 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων Αθανάσιο

Σκορδά».

4. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

5. Την αρ.Γνώμη της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων της περίπτωσης ββ της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν.4013/2011 (Α'204) «Σύσταση Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων..... και άλλες διατάξεις»

αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Σκοπός

(Άρθρο 1 παρ. 1 Οδηγίας 2011/7/ΕΕ)

Σκοπός του παρόντος διατάγματος είναι η προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις διατάξεις της Οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16^{ης} Φεβρουαρίου 2011 «για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές», προκειμένου να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να ενισχυθεί με τον τρόπο αυτόν η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, ιδιαίτερα των μικρών και μεσαίων (ΜΜΕ).

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

(Άρθρο 1 παρ. 2 & 3 Οδηγίας 2011/7/ΕΕ)

Οι διατάξεις του διατάγματος αυτού εφαρμόζονται στις πληρωμές που έχουν χαρακτήρα αμοιβής στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών.

Εξαιρούνται οφειλές που αποτελούν αντικείμενο διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά του οφειλέτη, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών αναδιάρθρωσης χρέους (άρθρο 99 επ. του Πτωχευτικού Κώδικα).

Άρθρο 3

Ορισμοί

(Άρθρο 2 Οδηγίας 2011/7)

Κατά την έννοια του διατάγματος αυτού:

1) «Εμπορική συναλλαγή»: κάθε συναλλαγή μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών, η οποία συνεπάγεται την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής.

2) «Δημόσια αρχή»: κάθε αναθέτουσα αρχή, όπως ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο

α) του Π.Δ.59/2007 (ΦΕΚ 63 Α' / άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) της Οδηγίας 2004/17/ΕΚ) και του άρθρου 2 παράγραφος 9 του Π.Δ.60/2007 (ΦΕΚ 64 Α' / άρθρο 1 παράγραφος 9 της Οδηγίας 2004/18/ΕΚ), ανεξαρτήτως του αντικειμένου ή της αξίας της σύμβασης.

3) «Επιχείρηση»: κάθε οργάνωση εκτός των δημόσιων αρχών, η οποία ενεργεί στα πλαίσια ανεξάρτητης οικονομικής ή επαγγελματικής της δραστηριότητας, ακόμη και αν η δραστηριότητα αυτή ασκείται από ένα και μόνο πρόσωπο.

4) «Καθυστέρηση πληρωμής»: η μη πραγματοποίηση πληρωμής εντός της συμβατικής ή της νόμιμης προθεσμίας, εφόσον πληρούνται οι όροι του άρθρου 4 παράγραφος 1 ή του άρθρου 5 παράγραφος 1.

5) «Τόκος υπερημερίας»: ο νόμιμος τόκος υπερημερίας ή ο τόκος με επιτόκιο που έχει συμφωνηθεί μεταξύ επιχειρήσεων, υπό τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 8.

6) «Νόμιμος τόκος υπερημερίας»: ο απλός τόκος για την καθυστερημένη πληρωμή σε επιτόκιο το οποίο είναι ίσο προς το σύνολο του επιτοκίου αναφοράς συν οκτώ επιπλέον ποσοστιαίες μονάδες.

7) «Επιτόκιο αναφοράς»: το επιτόκιο που ορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις πλέον πρόσφατες βασικές της πράξεις αναχρηματοδότησης.

8) «Οφειλόμενο ποσό»: το κυρίως ποσό που θα έπρεπε να έχει καταβληθεί μέσα στη συμβατική ή τη νόμιμη προθεσμία πληρωμής, συμπεριλαμβανομένων των επιβαλλόμενων φόρων, δασμών, τελών ή επιβαρύνσεων που καθορίζονται στο τιμολόγιο ή σε άλλο ισοδύναμο για την πληρωμή έγγραφο.

9) «Παρακράτηση της κυριότητας»: κάθε συμβατική συμφωνία, με βάση την οποία ο πωλητής διατηρεί την κυριότητα των πωλουμένων αγαθών μέχρις ότου εξοφληθεί πλήρως το τίμημα.

10) «Εκτελεστός τίτλος»: κάθε απόφαση, διάταξη ή διαταγή πληρωμής εκδιδόμενη από δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι προσωρινά εκτελεστές, είτε προς άμεση καταβολή είτε κατά δόσεις, η οποία παρέχει την δυνατότητα στον δανειστή να απαιτήσει την είσπραξη του χρέους με αναγκαστική εκτέλεση έναντι του οφειλέτη.

Άρθρο 4

Εμπορικές συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων

(Άρθρο 3 Οδηγίας 2011/7)

2. Στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων, ο δανειστής δικαιούται τόκο υπερημερίας χωρίς να απαιτείται όχληση, εφόσον έχει εκπληρώσει τις συμβατικές και νομικές του υποχρεώσεις και δεν έχει λάβει το οφειλόμενο ποσό εμπρόθεσμα, εκτός και εάν ο οφειλέτης δεν ευθύνεται για την καθυστέρηση.

3. Επιτόκιο αναφοράς για το πρώτο εξάμηνο του σχετικού έτους είναι το επιτόκιο που ίσχυε την 1^η Ιανουαρίου του εν λόγω έτους και για το δεύτερο εξάμηνο του σχετικού έτους, το επιτόκιο που ίσχυε την 1^η Ιουλίου του εν λόγω έτους.

4. Στην περίπτωση συνδρομής των όρων της παραγράφου 1, ο δανειστής έχει δικαίωμα τόκου υπερημερίας από την ημέρα που ακολουθεί την ημερομηνία πληρωμής ή το τέλος της προθεσμίας πληρωμής που ορίζει η σύμβαση. Εάν η ημερομηνία ή η προθεσμία πληρωμής δεν ορίζεται στη σύμβαση, ο δανειστής έχει δικαίωμα τόκου υπερημερίας κατά την εκπνοή οιοδήποτε από τα εξής χρονικά όρια:

α) 30 ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής από τον οφειλέτη του τιμολογίου ή άλλο ισοδύναμο για την πληρωμή έγγραφο·

β) εφόσον η ημερομηνία παραλαβής του τιμολογίου ή άλλου ισοδύναμου για πληρωμή εγγράφου δεν είναι βέβαιη, 30 ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής των αγαθών ή παροχής των υπηρεσιών.

γ) εφόσον ο οφειλέτης παραλάβει το τιμολόγιο ή άλλο ισοδύναμο για πληρωμή έγγραφο πριν από τα αγαθά ή τις υπηρεσίες, 30 ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών.

δ) εφόσον προβλέπεται από τον νόμο ή τη σύμβαση διαδικασία αποδοχής ή επαλήθευσης, με την οποία διαπιστώνεται η αντιστοιχία των αγαθών ή υπηρεσιών με τα οριζόμενα στη σύμβαση, και εάν ο οφειλέτης παραλάβει το τιμολόγιο ή το ισοδύναμο για πληρωμή έγγραφο νωρίτερα από την ημερομηνία ή την ίδια ημερομηνία κατά την οποία συντελείται η αποδοχή ή η επαλήθευση, 30 ημέρες από την ημερομηνία αυτή.

5. Όταν προβλέπεται διαδικασία αποδοχής ή επαλήθευσης, με την οποία διαπιστώνεται η αντιστοιχία των αγαθών ή υπηρεσιών με τα οριζόμενα στη σύμβαση, η μέγιστη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας δεν υπερβαίνει τις 30 ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής των αγαθών ή των υπηρεσιών, εκτός εάν ρητά συμφωνήθηκε διαφορετικά στο κείμενο της σύμβασης και υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι κατάφωρα καταχρηστική για τον δανειστή υπό την έννοια του άρθρου 8.

6. Η προθεσμία πληρωμής που καθορίζεται στη σύμβαση δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 60 ημέρες, εκτός εάν ρητά συμφωνήθηκε διαφορετικά στο κείμενο της σύμβασης και υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι κατάφωρα καταχρηστική για τον δανειστή υπό την έννοια του άρθρου 8.

7. Στην περίπτωση που στη σύμβαση δεν ορίστηκε επιτόκιο υπερημερίας, ή αυτό που συμφωνήθηκε είναι καταχρηστικό για τον δανειστή υπό την έννοια του άρθρου 8, ισχύει το νόμιμο.

Άρθρο 5

Συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών

(Άρθρο 4 Οδηγίας 2011/7)

1. Κατά τις εμπορικές συναλλαγές στις οποίες ο οφειλέτης είναι δημόσια αρχή, ο δανειστής δικαιούται, κατά την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζουν οι παράγραφοι 3, 4 ή 6, νόμιμο τόκο υπερημερίας, χωρίς να απαιτείται όχληση, εφόσον έχει εκπληρώσει τις συμβατικές και νομικές

του υποχρεώσεις και δεν έχει λάβει το οφειλόμενο ποσό εμπρόθεσμα, εκτός εάν ο οφειλέτης δεν ευθύνεται για την καθυστέρηση.

2. Επιτόκιο αναφοράς για το πρώτο εξάμηνο του σχετικού έτους είναι το επιτόκιο που ίσχυε την 1^η Ιανουαρίου του εν λόγω έτους και για το δεύτερο εξάμηνο του σχετικού έτους, το επιτόκιο που ίσχυε την 1^η Ιουλίου του εν λόγω έτους.

3. Στις εμπορικές συναλλαγές στις οποίες ο οφειλέτης είναι δημόσια αρχή η προθεσμία πληρωμής δεν υπερβαίνει κανένα από τα ακόλουθα όρια:

α) 30 ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής από τον οφειλέτη του τιμολογίου ή άλλου ισοδύναμου για πληρωμή εγγράφου·

β) εφόσον η ημερομηνία παραλαβής του τιμολογίου ή ισοδύναμου για πληρωμή εγγράφου δεν είναι βέβαιη, 30 ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής των αγαθών ή παροχής των υπηρεσιών.

γ) εφόσον ο οφειλέτης παραλάβει το τιμολόγιο ή άλλο ισοδύναμο για πληρωμή έγγραφο πριν από τα αγαθά ή τις υπηρεσίες, 30 ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών.

δ) εφόσον προβλέπεται από τον νόμο ή τη σύμβαση διαδικασία αποδοχής ή επαλήθευσης, με την οποία διαπιστώνεται η αντιστοιχία των παραλαμβανομένων αγαθών ή υπηρεσιών με τα οριζόμενα στη σύμβαση, και εάν ο οφειλέτης παραλάβει το τιμολόγιο ή άλλο ισοδύναμο για πληρωμή έγγραφο νωρίτερα από την ημερομηνία ή την ίδια ημερομηνία κατά την οποία συντελείται η αποδοχή ή η επαλήθευση, 30 ημέρες από την ημερομηνία αυτή.

4. Οι προθεσμίες της παραγράφου 3, στοιχείο α του παρόντος, παρατείνονται σε 60 ημέρες, για:

α) κάθε δημόσια αρχή που ασκεί οικονομική δραστηριότητα βιομηχανικής ή εμπορικής φύσης, με την προσφορά αγαθών και υπηρεσιών στην αγορά, και η οποία υπόκειται, ως δημόσια επιχείρηση, στις απαιτήσεις διαφάνειας της οδηγίας 2006/111/EK της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 2006 για τη διαφάνεια των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων καθώς και για τη χρηματοοικονομική διαφάνεια εντός ορισμένων επιχειρήσεων.

β) Νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως ορίζονται στην παρ.6 του άρθρου 1 του Ν. 1256/1982 που παρέχουν υγειονομική μέριμνα και είναι κατάλληλα αναγνωρισμένα για τον σκοπό αυτόν.

5. Η μέγιστη διάρκεια της διαδικασίας αποδοχής ή επαλήθευσης κατά την παράγραφο 3 στοιχείο (α) σημείο (δ) δεν υπερβαίνει τις 30 ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής των αγαθών ή των υπηρεσιών, εκτός εάν ρητά συμφωνήθηκε διαφορετικά στο κείμενο της σύμβασης και σε οποιαδήποτε έγγραφα υποβολής προσφοράς και με την προϋπόθεση ότι δεν είναι κατάφωρα καταχρηστική για τον δανειστή υπό την έννοια του άρθρου 8 του παρόντος.

6. Η προθεσμία πληρωμής που ορίζεται στη σύμβαση δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από τα χρονικά όρια που προβλέπονται στην παράγραφο 3, εκτός εάν ρητά συμφωνήθηκε διαφορετικά στο κείμενο της σύμβασης και με την προϋπόθεση ότι τούτο δικαιολογείται αντικειμενικά από την

ιδιαίτερη φύση ή τα χαρακτηριστικά της σύμβασης. Σε κάθε περίπτωση η προθεσμία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 60 ημέρες.

7. Η ημερομηνία παραλαβής του τιμολογίου δεν αποτελεί αντικείμενο συμβατικής συμφωνίας μεταξύ του οφειλέτη και του δανειστή.

Άρθρο 6

Χρονοδιαγράμματα πληρωμής

(Άρθρο 5 της Οδηγίας 2011/7/ΕΕ)

Οι συμβαλλόμενοι μπορούν να συμφωνούν, τηρουμένων των σχετικών διατάξεων της ισχύουσας νομοθεσίας, χρονοδιάγραμμα πληρωμής με το οποίο θα προβλέπεται η την καταβολή του οφειλόμενου ποσού σε δόσεις. Στις περιπτώσεις αυτές, εάν οποιαδήποτε από τις δόσεις δεν καταβληθεί έως τη συμφωνημένη ημερομηνία, ο τόκος και η αποζημίωση που προβλέπονται από το παρόν υπολογίζονται με αποκλειστική βάση τα ληξιπρόθεσμα ποσά.

Άρθρο 7

Αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης

(Άρθρο 6 Οδηγίας 2011/7/ΕΕ)

1. Ο δανειστής δικαιούται να λάβει ως αποζημίωση από τον οφειλέτη τουλάχιστον το σταθερό ποσό των 40 ευρώ εφόσον καθίσταται απαιτητός τόκος υπερημερίας σε εμπορικές συναλλαγές σύμφωνα με το άρθρο 4 ή το άρθρο 5.

2. Το κατά την παράγραφο 1 κατ' αποκοπήν ποσό είναι απαιτητό χωρίς να απαιτείται όχληση και καταβάλλεται ως αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης του δανειστή.

3. Ο δανειστής δικαιούται, επιπλέον του κατά την παράγραφο 1 κατ' αποκοπήν ποσού, να ζητήσει από τον οφειλέτη εύλογη αποζημίωση για οποιαδήποτε σχετικά υπολειπόμενα έξοδα είσπραξης, που οφείλονται στην καθυστερημένη πληρωμή του οφειλέτη. Ως έξοδα είσπραξης λογίζονται, μεταξύ άλλων και η δαπάνη για την αμοιβή πληρεξουσίου δικηγόρου ή οργανισμού είσπραξης οφειλών.

Άρθρο 8

Καταχρηστικοί όροι συμβάσεων και πρακτικές

(Άρθρο 7 παράγραφοι 1, 2 & 3 Οδηγίας 2011/7/ΕΕ)

1. Συμβατικός όρος ή πρακτική που αφορά την ημερομηνία ή την προθεσμία πληρωμής, το επιτόκιο για την καθυστέρηση της πληρωμής ή την αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης, είτε δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα, είτε γεννά αξίωση αποζημίωσης στην περίπτωση που έχει κατάφωρα καταχρηστικό χαρακτήρα για τον δανειστή.

Για την εκτίμηση του τυχόν καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικού όρου ή πρακτικής για τον

δανειστή, υπό την έννοια του πρώτου εδαφίου, συνεκτιμώνται όλες οι περιστάσεις της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένων:

α) τυχόν κατάφωρης παρέκκλισης από τα συναλλακτικά ήθη, αντίθετης προς την καλή πίστη και τη συναλλακτική δεοντολογία·

β) της φύσης του προϊόντος ή της υπηρεσίας· και

γ) του εάν ο οφειλέτης διαθέτει οιονδήποτε αντικειμενικό λόγο απόκλισης από τον νόμιμο τόκο υπερημερίας, από την προθεσμία πληρωμής κατά το άρθρο 4 παράγραφος 5, το άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο (α), το άρθρο 5 παράγραφος 4 και το άρθρο 5 παράγραφος 6 ή από το κατ' αποκοπή ποσό κατά το άρθρο 7 παράγραφος 1.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, συμβατικός όρος ή πρακτική που αποκλείει τη χρέωση τόκου για την καθυστέρηση της πληρωμής ή αποκλείει την αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης, σύμφωνα με το άρθρο 7, θεωρείται ότι έχει κατάφωρα καταχρηστικό χαρακτήρα.

Άρθρο 9

Συλλογική αγωγή

(παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 7 Οδηγίας 2011/7/ΕΕ)

Οργανώσεις παραγωγών, εμπόρων και επιχειρήσεων μπορούν, για το συμφέρον των δανειστών του διατάγματος αυτού και την προστασία του ανταγωνισμού, να ζητήσουν από το δικαστήριο την παράλειψη της διατύπωσης και της χρήσης στις συναλλαγές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος διατάγματος, γενικών όρων προφανώς καταχρηστικών κατά την έννοια της παρ. 1 του άρθρου 8, οι οποίοι αφορούν τον χρόνο πληρωμής ή τις συνέπειες της καθυστέρησης της πληρωμής της αμοιβής.

Στην συλλογική αγωγή της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 17 έως 19 του άρθρου 10 του Ν. 2251/1994 (Α' 191).

Άρθρο 10

Διαδικασίες είσπραξης για μη αμφισβητούμενες απαιτήσεις

(Άρθρο 10 Οδηγίας 2011/7/ΕΕ)

1. Οι αγωγές ή αιτήσεις ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης αρμόδιας αρχής που αφορούν μη αμφισβητούμενες απαιτήσεις, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος διατάγματος, δικάζονται κατ' εξαίρεση, στη συντομότερη, κατά το δυνατό, δικάσιμο. Ο εκτελεστός τίτλος επί των αγωγών ή αιτήσεων αυτών εκδίδεται μέσα σε 90 ημέρες από την κατάθεσή τους. Στο ανωτέρω χρονικό διάστημα δεν περιλαμβάνονται οι προθεσμίες κλήτευσης του εναγομένου ή του καθ' ου η αίτηση και όλες γενικά οι δικονομικές προθεσμίες που μεσολαβούν έως τη συζήτηση της αγωγής ή της αίτησης, ούτε οι καθυστερήσεις που οφείλονται στον ενάγοντα ή αιτούντα δανειστή.

2. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006.).

Άρθρο 11

Παρακράτηση της κυριότητας

(Άρθρο 9 Οδηγίας 2011/7/ΕΕ)

1. Ο πωλητής διατηρεί την κυριότητα των αγαθών έως ότου εξοφληθεί πλήρως το τίμημα, εφόσον έχει συμφωνηθεί ρητώς μεταξύ του αγοραστή και του πωλητή, πριν από την παράδοση των αγαθών, ρήτρα παρακράτησης της κυριότητας.

2. Διατάξεις που αφορούν προκαταβολές πληρωμών οι οποίες έχουν ήδη πραγματοποιηθεί από τον οφειλέτη παραμένουν σε ισχύ.

Άρθρο 12

Ευνοϊκότερες ρυθμίσεις

(Άρθρο 12 παρ. 3 Οδηγίας 2011/7/ΕΕ)

Σε περιπτώσεις που οι κοινές διατάξεις είναι, σε σύγκριση με τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος, ευνοϊκότερες για τον δανειστή, εφαρμόζονται οι κοινές διατάξεις.

Άρθρο 13

Καταργούμενες Διατάξεις

(Άρθρο 12 παρ. 4 και άρθρο 13 Οδηγίας 2011/7/ΕΕ)

Το Προεδρικό Διάταγμα 166/2003 (Α' 138) καταργείται από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Οι διατάξεις του όμως παραμένουν ισχυρές για τις συμβάσεις που υπογράφηκαν κατά την διάρκεια ισχύος του.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.”.

III. Η προς ενσωμάτωση Οδηγία 2011/7 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (ΕΕ L 48 της 23.2.2011, σ. 1 έως 10) έχει ως εξής:

“Οδηγία 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 2011 για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Πρόκειται να γίνουν αρκετές ουσιαστικές αλλαγές στην οδηγία 2000/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές. Για λόγους σαφήνειας και εξορθολογισμού, είναι επιθυμητή η αναδιατύπωση των εν λόγω διατάξεων.

(2) Η πλειονότητα των αγαθών και των υπηρεσιών παρέχονται στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς από οικονομικούς φορείς σε άλλους οικονομικούς φορείς και σε δημόσιες αρχές με προθεσμιακή πληρωμή, βάσει της οποίας ο προμηθευτής παρέχει στον πελάτη του χρόνο να πληρώσει το τιμολόγιο, όπως έχει συμφωνηθεί μεταξύ των μερών ή όπως καθορίζεται στο τιμολόγιο του προμηθευτή ή όπως ορίζεται από τη νομοθεσία.

(3) Πολλές πληρωμές στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των οικονομικών φορέων ή μεταξύ των οικονομικών φορέων και των δημόσιων αρχών γίνονται αργότερα από την ημερομηνία που έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση ή που καθορίζεται στους γενικούς εμπορικούς όρους. Παρά το γεγονός ότι τα αγαθά έχουν παραδοθεί ή οι υπηρεσίες έχουν παρασχεθεί, πολλά από τα αντίστοιχα τιμολόγια πληρώνονται πολύ αργότερα από την προθεσμία τους. Αυτού του είδους οι καθυστερήσεις πληρωμών επηρεάζουν αρνητικά τη ρευστότητα και περιπλέκουν τη χρηματοοικονομική διαχείριση των επιχειρήσεων. Επηρεάζουν, επίσης, την ανταγωνιστικότητα και την αποδοτικότητά τους, όταν ο πιστωτής υποχρεώνεται να ζητήσει εξωτερική χρηματοδότηση λόγω των καθυστερήσεων πληρωμών. Ο κίνδυνος αρνητικών επιπτώσεων αυξάνεται κατά πολύ σε περιόδους οικονομικής κάμψης, όταν η πρόσβαση σε χρηματοδότηση είναι δυσκολότερη.

(4) Ο δικαστικός διακανονισμός των απαιτήσεων που συνδέονται με τις καθυστερήσεις πληρωμών διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών. Ωστόσο, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν συμπληρωματικές διατάξεις, με σκοπό την αποτροπή των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές.

(5) Οι επιχειρήσεις θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συναλλάσσονται σε όλη την εσωτερική αγορά υπό συνθήκες που να διασφαλίζουν ότι οι διασυνοριακές συναλλαγές δεν συνεπάγονται μεγαλύτερους κινδύνους από τις εγχώριες πωλήσεις. Η εφαρμογή ουσιωδώς διαφορετικών κανόνων για τις εγχώριες και τις διασυνοριακές συναλλαγές θα οδηγούσε σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού.

(6) Η Επιτροπή, με την ανακοίνωση της 25ης Ιουνίου 2008 με τίτλο "Προτεραιότητα στις μικρές επιχειρήσεις Μια "Small Business Act" για την Ευρώπη", υπογράμμισε την ανάγκη να διευκολυνθεί η πρόσβαση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) στη χρηματοδότηση και να αναπτυχθεί ένα νομικό και επιχειρηματικό περιβάλλον το οποίο να ευνοεί τις έγκαιρες πληρωμές στις εμπορικές συναλλαγές. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι οι δημόσιες αρχές έχουν ιδιαίτερη ευθύνη στο πλαίσιο αυτό. Τα κριτήρια για τον καθορισμό των ΜΜΕ καθορίζονται με τη σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων.

(7) Μία από τις προτεραιότητες που περιλαμβάνονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 26ης Νοεμβρίου 2008 με τίτλο "Ένα Ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας" συνίσταται στη μείωση του διοικητικού φόρτου και την προώθηση της επιχειρηματικότητας μέσω, μεταξύ άλλων, της καταρχήν εξασφάλισης ότι εξοφλούνται τα τιμολόγια για τα αγαθά και τις υπηρεσίες, περιλαμβανομένων και των τιμολογίων των ΜΜΕ, εντός ενός μηνός, ώστε να αντιμετωπιστούν οι περιορισμοί ρευστότητας.

(8) Το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να περιορίζεται στις πληρωμές που γίνονται ως αμοιβή για εμπορικές συναλλαγές. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να διέπει τις συναλλαγές με τους καταναλωτές, τους τόκους που καταβάλλονται σε σχέση με άλλες πληρωμές, π.χ. πληρωμές δυνάμει της νομοθεσίας για τις επιταγές και τις συναλλαγματικές ή τις πληρωμές στο πλαίσιο αποζημίωσης, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών από τις ασφαλιστικές εταιρείες. Επίσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να εξαιρούν οφειλές που αποτελούν αντικείμενο διαδικασίας αφερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών αναδιάρθρωσης χρέους.

(9) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διέπει όλες τις εμπορικές συναλλαγές, ανεξαρτήτως του εάν αυτές διενεργούνται μεταξύ ιδιωτικών ή δημόσιων επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών, δεδομένου ότι οι δημόσιες αρχές προβαίνουν σε σημαντικό όγκο πληρωμών προς τις επιχειρήσεις. Κατά συνέπεια, θα πρέπει επίσης να διέπει όλες τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κύριων αναδόχων και των προμηθευτών και υπεργολάβων τους.

(10) Το γεγονός ότι τα ελευθέρια επαγγέλματα εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να οδηγεί τα κράτη μέλη να τα αντιμετωπίζουν ως επιχειρήσεις ή εμπόρους για σκοπούς άσχετους με το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

(11) Στην παράδοση αγαθών και στην παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής που εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να συμπεριληφθούν η σχεδίαση και η εκτέλεση δημόσιων έργων και κτιρίων και τα έργα πολιτικού μηχανικού.

(12) Η καθυστέρηση πληρωμής αποτελεί παράβαση συμβατικής υποχρέωσης η οποία έχει γίνει οικονομικά ελκυστική για τους οφειλέτες στα περισσότερα κράτη μέλη λόγω των χαμηλών ή των

ανύπαρκτων τόκων υπερημερίας που επιβάλλονται στις καθυστερήσεις πληρωμών και/ή της βραδύτητας των διαδικασιών είσπραξης. Για να αναστραφεί η τάση αυτή και για να αποθαρρύνονται οι καθυστερήσεις, απαιτείται αποφασιστική μεταστροφή προς την υιοθέτηση νοοτροπίας έγκαιρης πραγματοποίησης των πληρωμών, τέτοια που, μεταξύ άλλων, να θεωρείται πάντα ο αποκλεισμός του δικαιώματος χρέωσης τόκου κατάφωρα καταχρηστική συμβατική ρήτρα ή πρακτική. Η μεταστροφή αυτή θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει τον καθορισμό ειδικών ρυθμίσεων σχετικά με τις προθεσμίες πληρωμής και την αποζημίωση των πιστωτών για τις δαπάνες που υφίστανται, επίσης δε θα πρέπει στο πλαίσιο αυτό ο αποκλεισμός του δικαιώματος αποζημίωσης για τα έξοδα είσπραξης να θεωρείται καταφανώς καταχρηστικός.

(13) Θα πρέπει κατά συνέπεια να προβλεφθεί ότι οι συμβατικές προθεσμίες πληρωμής μεταξύ επιχειρήσεων δεν μπορούν, κατά γενικό κανόνα, να υπερβαίνουν τις 60 ημερολογιακές ημέρες. Μπορεί, ωστόσο, να υπάρξουν περιπτώσεις κατά τις οποίες οι επιχειρήσεις χρειάζονται μεγαλύτερες προθεσμίες πληρωμής, για παράδειγμα όταν οι επιχειρήσεις επιθυμούν να παράσχουν εμπορική πίστη στους πελάτες τους. Θα πρέπει, επομένως, να διατηρηθεί η δυνατότητα των μερών να συμφωνούν ρητά για προθεσμίες πληρωμής μεγαλύτερες των 60 ημερών, εφόσον η παράταση αυτή δεν είναι κατάφωρα καταχρηστική για τον πιστωτή.

(14) Για λόγους συνέπειας της ενωσιακής νομοθεσίας, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να ισχύσει ο ορισμός της "αναθέτουσας αρχής" της οδηγίας 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών, και της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών.

(15) Οι οφειλόμενοι νόμιμοι τόκοι υπερημερίας θα πρέπει να υπολογίζονται σε ημερήσια βάση ως απλοί τόκοι, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες.

(16) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να υποχρεώνει τους πιστωτές να απαιτούν τόκους υπερημερίας. Σε περίπτωση εκπρόθεσμης πληρωμής, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να επιτρέπει στον πιστωτή να χρεώνει τόκους υπερημερίας χωρίς προηγούμενη όχληση για μη εκτέλεση ή άλλη παρεμφερή ειδοποίηση προς τον οφειλέτη σχετικά με την υποχρέωσή του να πληρώσει.

(17) Οι πληρωμές που πραγματοποιεί ο οφειλέτης θα πρέπει να θεωρούνται εκπρόθεσμες, για τον σκοπό της τεκμηρίωσης απαίτησης τόκων υπερημερίας, εφόσον ο πιστωτής δεν έχει στη διάθεσή του το οφειλόμενο ποσό κατά την καταληκτική ημερομηνία, ενώ έχει εκπληρώσει τις νομικές και συμβατικές υποχρεώσεις του.

(18) Τα τιμολόγια θεμελιώνουν απαίτηση πληρωμής και συνιστούν σημαντικά έγγραφα στην αλυσίδα των συναλλαγών που αφορούν την προμήθεια αγαθών και υπηρεσιών, μεταξύ άλλων για τον προσδιορισμό προθεσμιών πληρωμής. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν συστήματα που να παρέχουν ασφάλεια δικαίου όσον αφορά την ακριβή ημερομηνία παραλαβής των τιμολογίων από τους οφειλέτες, συμπεριλαμβανομένου του τομέα της ηλεκτρονικής τιμολόγησης, στον οποίο η παραλαβή τιμολογίων θα μπορούσε να

δημιουργεί ηλεκτρονικό τεκμήριο και ο οποίος υπάγεται εν μέρει στις διατάξεις περί τιμολόγησης της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.

(19) Είναι αναγκαία η ικανή αποζημίωση των πιστωτών για τα έξοδα είσπραξης που οφείλονται στις καθυστερήσεις πληρωμών, ώστε να αποτρέπονται τέτοιου είδους καθυστερήσεις. Τα έξοδα είσπραξης θα πρέπει, επίσης, να περιλαμβάνουν την είσπραξη του διοικητικού κόστους και την αποζημίωση για το εσωτερικό κόστος που οφείλεται στην καθυστέρηση της πληρωμής για την οποία η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίσει ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό το οποίο θα μπορεί να αθροίζεται με τον τόκο υπερημερίας. Η αντιστάθμιση σε μορφή κατ' αποκοπήν ποσού θα πρέπει να αποσκοπεί στον περιορισμό του διοικητικού και του εσωτερικού κόστους που συνεπάγεται η είσπραξη. Η αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης θα πρέπει να καθορίζεται με την επιφύλαξη των εθνικών διατάξεων, σύμφωνα με τις οποίες το εθνικό δικαστήριο μπορεί να χορηγεί στον πιστωτή αποζημίωση για κάθε πρόσθετη ζημία που συνδέεται με την καθυστερημένη πληρωμή του οφειλέτη.

(20) Εκτός από την απαίτηση καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού για τα έξοδα είσπραξης, οι πιστωτές θα πρέπει να έχουν και δικαίωμα αποζημίωσης για τα άλλα έξοδα είσπραξης που προκύπτουν εξαιτίας της υπερημερίας του οφειλέτη. Στα εν λόγω έξοδα θα πρέπει να συγκαταλέγονται ιδίως αυτά που προέκυψαν για τους πιστωτές εξαιτίας της χρήσης δικηγόρου ή οργανισμού είσπραξης οφειλών.

(21) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέπουν ως αποζημίωση για το κόστος είσπραξης ποσά κατ' αποκοπήν υψηλότερα και συνεπώς ευνοϊκότερα για τον πιστωτή ή να αυξάνουν τα ποσά αυτά, μεταξύ άλλων προκειμένου να συμβαδίζουν με τον πληθωρισμό.

(22) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει την πραγματοποίηση πληρωμών με δόσεις ή κλιμακωτών πληρωμών. Ωστόσο, κάθε δόση ή πληρωμή θα πρέπει να καταβάλλεται σύμφωνα με τους συμφωνημένους όρους και να υπόκειται στους κανόνες περί εκπρόθεσμων πληρωμών που περιλαμβάνονται στην παρούσα οδηγία.

(23) Κατά γενικό κανόνα, οι δημόσιες αρχές διαθέτουν ασφαλέστερες, προβλέψιμες και συνεχείς ροές εσόδων συγκριτικά με τις επιχειρήσεις. Επιπλέον, πολλές δημόσιες αρχές μπορούν να λάβουν χρηματοδοτήσεις με ελκυστικότερους όρους από τις επιχειρήσεις. Παράλληλα, οι δημόσιες αρχές εξαρτώνται λιγότερο από ό,τι οι επιχειρήσεις από τη διαμόρφωση σταθερών εμπορικών σχέσεων για την επίτευξη των στόχων τους. Οι μεγάλες προθεσμίες πληρωμής και οι καθυστερήσεις στις πληρωμές από δημόσιες αρχές, για εμπορεύματα και υπηρεσίες, προκαλούν αδικαιολόγητο κόστος για τις επιχειρήσεις. Επομένως, είναι σκόπιμο να καθιερωθούν ειδικοί κανόνες για τις εμπορικές συναλλαγές που αφορούν την πώληση εμπορευμάτων ή την παροχή υπηρεσιών από επιχειρήσεις σε δημόσιες αρχές, οι οποίοι θα πρέπει να προβλέπουν ειδικότερα προθεσμίες πληρωμής κατά κανόνα όχι μεγαλύτερες από 30 ημερολογιακές ημέρες, εκτός αν στη σύμβαση προβλέπεται ρητά μεγαλύτερη προθεσμία η οποία τεκμηριώνεται αντικειμενικά υπό το πρίσμα του ιδιαίτερου χαρακτήρα ή των ειδικών χαρακτηριστικών της σύμβασης, και, σε κάθε περίπτωση, όχι μεγαλύτερες από 60 ημερολογιακές ημέρες.

(24) Θα πρέπει, ωστόσο, να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη κατάσταση των δημόσιων αρχών που

ασκούν οικονομική δραστηριότητα βιομηχανικού ή εμπορικού χαρακτήρα, προσφέροντας αγαθά ή υπηρεσίες στην αγορά ως δημόσιες επιχειρήσεις. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, να παρατείνουν τη συμβατική προθεσμία σε 60 ημερολογιακές ημέρες το πολύ.

(25) Ιδιαίτερη ανησυχία σε σχέση με την καθυστέρηση πληρωμής προκαλεί η κατάσταση των υπηρεσιών υγείας σε μεγάλο αριθμό κρατών μελών. Τα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης, ως θεμελιώδες συστατικό μέρος της κοινωνικής υποδομής στην Ευρώπη, υποχρεώνονται συχνά να προσαρμόζουν τις ιδιαίτερες ατομικές ανάγκες στα οικονομικά τους, δεδομένου ότι η Ευρώπη γηράζει δημογραφικά, οι προσδοκίες αυξάνονται και η ιατρική προοδεύει. Όλα τα συστήματα έχουν να αντιμετωπίσουν την πρόκληση της κατά προτεραιότητα προώθησης της υγειονομικής μέριμνας κατά τρόπο που να εξισορροπεί τις ανάγκες των επιμέρους ασθενών με τους διαθέσιμους οικονομικούς πόρους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι συνεπώς σε θέση να δίνουν στους δημόσιους φορείς παροχής ιατρικής μέριμνας τη δυνατότητα κάποιας ευελιξίας όσον αφορά την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να παρατείνουν τη συμβατική προθεσμία σε 60 ημερολογιακές ημέρες το πολύ. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλίζουν ότι οι πληρωμές στον κλάδο υγειονομικής περίθαλψης θα γίνονται εντός των συμβατικών προθεσμιών πληρωμής.

(26) Προκειμένου να μην υπονομευτεί η επίτευξη του στόχου της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνήσουν ώστε η μέγιστη διάρκεια της διαδικασίας αποδοχής ή επαλήθευσης αλλαγές να μην υπερβαίνει, κατά γενικό κανόνα, τις 30 ημερολογιακές ημέρες. Θα πρέπει, πάντως, να είναι δυνατόν η διαδικασία επαλήθευσης να υπερβαίνει τις 30 ημερολογιακές ημέρες, για παράδειγμα στην περίπτωση ιδιαίτερα σύνθετων συμβάσεων, αν τούτο συμφωνείται ρητά στη σύμβαση και σε οποιαδήποτε έγγραφα της διαδικασίας προσφορών και δεν είναι κατάφωρα καταχρηστικό για τον πιστωτή.

(27) Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση με τις δημόσιες αρχές των κρατών μελών όσον αφορά τις χρηματοδοτικές και εμπορικές σχέσεις τους. Ο κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθορίζει ότι οι πράξεις εκκαθάρισης, εντολής πληρωμής και πληρωμής των δαπανών από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης πρέπει να ολοκληρώνονται εντός των χρονικών ορίων που καθορίζουν οι κανόνες εφαρμογής του. Οι εν λόγω κανόνες εφαρμογής προσδιορίζονται σήμερα με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και καθορίζουν τις περιπτώσεις στις οποίες δικαιούνται τόκους υπερημερίας οι πιστωτές οι πληρωμές προς τους οποίους καθυστερούν. Στο πλαίσιο της τακτικής επανεξέτασης των κανονισμών αυτών, θα πρέπει να διασφαλιστεί ότι οι μέγιστες προθεσμίες πληρωμής για τα θεσμικά όργανα της Ένωσης ευθυγραμμίζονται με τις νόμιμες προθεσμίες που ισχύουν για τις δημόσιες αρχές σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

(28) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να απαγορεύει την κατάχρηση της ελευθερίας των συμβάσεων εις βάρος του πιστωτή. Κατά συνέπεια, όταν ένας όρος σύμβασης ή μια πρακτική σε σχέση με την

ημερομηνία ή την προθεσμία πληρωμής, το επιτόκιο υπερημερίας ή την αποζημίωση για το κόστος είσπραξης δεν δικαιολογείται με βάση τους όρους που ισχύουν για τον οφειλέτη ή εξυπηρετεί κυρίως τον σκοπό της εξασφάλισης μεγαλύτερης ρευστότητας για τον οφειλέτη εις βάρος του πιστωτή, μπορεί να θεωρηθεί υπό την έννοια αυτή ότι προβλέπεται καταχρηστικώς. Προς τούτο, και σύμφωνα με το ακαδημαϊκό "σχέδιο κοινού πλαισίου αναφοράς", τυχόν συμβατικός όρος ή πρακτική που παρεκκλίνει κατάφωρα από τα συναλλακτικά ήθη και αντιβαίνει στην καλή πίστη και τη συναλλακτική δεοντολογία θα πρέπει να θεωρείται ότι προβλέπεται καταχρηστικώς για τον πιστωτή. Ειδικότερα, ο πλήρης αποκλεισμός του δικαιώματος χρέωσης τόκων θα πρέπει να θεωρείται πάντοτε κατάφωρα καταχρηστικός, ενώ ο αποκλεισμός του δικαιώματος αποζημίωσης για τα έξοδα είσπραξης να εικάζεται ως καταφανώς καταχρηστικός. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις εθνικές διατάξεις σχετικά με τον τρόπο σύναψης των συμβάσεων ή τις διατάξεις που ρυθμίζουν την ισχύ συμβατικών ρητρών που είναι καταχρηστικές για τον οφειλέτη.

(29) Στο πλαίσιο της έντασης των προσπαθειών για την πρόληψη της κατάχρησης της συμβατικής ελευθερίας εις βάρος των πιστωτών, οργανώσεις επίσημα αναγνωρισμένες ότι εκπροσωπούν επιχειρήσεις και οργανώσεις που έχουν έννομο συμφέρον στην εκπροσώπηση επιχειρήσεων θα πρέπει να μπορούν να προσφεύγουν σε εθνικά δικαστήρια ή διοικητικές αρχές για να αποτρέπουν τη συνέχιση της εφαρμογής συμβατικών όρων ή πρακτικών κατάφωρα καταχρηστικών για τον πιστωτή.

(30) Ως συμβολή στην επίτευξη του στόχου της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν τη διάδοση ορθών πρακτικών, μεταξύ άλλων με την ενθάρρυνση της δημοσίευσης καταλόγου συνεπών πληρωτών.

(31) Είναι επιθυμητό να εξασφαλισθεί στους πιστωτές η δυνατότητα να επικαλούνται ρήτρα παρακράτησης της κυριότητας σε όλη την Ένωση κατά τρόπο που δεν εισάγει διακριτική μεταχείριση, εφόσον η ρήτρα παρακράτησης της κυριότητας είναι έγκυρη με βάση τις εφαρμοστέες εθνικές διατάξεις που ορίζει το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο.

(32) Η παρούσα οδηγία απλώς ορίζει τον όρο "εκτελεστός τίτλος" αλλά δεν θα πρέπει να ρυθμίζει τις διάφορες διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης τέτοιου τίτλου, ούτε τους όρους σύμφωνα με τους οποίους μπορεί να διακοπεί ή να ανασταλεί η αναγκαστική εκτέλεση τέτοιου τίτλου.

(33) Οι συνέπειες των καθυστερήσεων πληρωμών μπορούν να λειτουργήσουν αποτρεπτικά μόνον αν συνοδεύονται από ταχείες και αποτελεσματικές για τον πιστωτή διαδικασίες είσπραξης. Σύμφωνα με την αρχή της αποφυγής των διακρίσεων, που καθορίζεται στο άρθρο 18 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις διαδικασίες αυτές θα πρέπει να έχουν πρόσβαση όλοι οι πιστωτές που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση.

(34) Προκειμένου να διευκολυνθεί η συμμόρφωση προς τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν την προσφυγή σε διαμεσολάβηση ή άλλα μέσα εναλλακτικής επίλυσης διαφορών. Η οδηγία 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ήδη θεσπίζει το πλαίσιο για συστήματα διαμεσολάβησης σε επίπεδο Ένωσης, ιδίως όσον αφορά διασυνοριακές διαφορές, χωρίς να εμποδίζει την εφαρμογή του σε εσωτερικά συστήματα διαμεσολάβησης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να ενθαρρύνουν τα

ενδιαφερόμενα μέρη να καταρτίσουν εθελοντικούς κώδικες συμπεριφοράς, ιδίως ως συμβολή στην εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

(35) Είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι οι διαδικασίες είσπραξης για μη αμφισβητούμενες απαιτήσεις που συνδέονται με καθυστερήσεις πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές ολοκληρώνονται εντός βραχείας προθεσμίας, μεταξύ άλλων με την εφαρμογή ταχείας διαδικασίας και ανεξάρτητα από το ποσό της οφειλής.

(36) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, ήτοι η καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στην εσωτερική αγορά, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και, συνεπώς, δύναται, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.

(37) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στην εθνική νομοθεσία θα πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που αντιπροσωπεύουν ουσιώδη αλλαγή ως προς την οδηγία 2000/35/ΕΚ. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που δεν τροποποιούνται απορρέει από την εν λόγω οδηγία.

(38) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής της οδηγίας 2000/35/ΕΚ.

(39) Σύμφωνα με το σημείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας, τα κράτη μέλη παροτρύνονται να καταρτίζουν, προς ιδία χρήση και προς όφελος της Ένωσης, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της παρούσας οδηγίας με τα μέτρα που έλαβαν για τη μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο και να δημοσιοποιούν τους εν λόγω πίνακες,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, προκειμένου να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να ενισχυθεί με τον τρόπο αυτόν η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, ιδιαίτερα των ΜΜΕ.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλες τις πληρωμές που έχουν χαρακτήρα αμοιβής στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν οφειλές που αποτελούν αντικείμενο διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά του οφειλέτη, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών αναδιάρθρωσης χρέους.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) "εμπορική συναλλαγή": κάθε συναλλαγή μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και αρχών, η οποία οδηγεί στην παράδοση αγαθών ή στην παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής.
- 2) "δημόσια αρχή": κάθε αναθέτουσα αρχή, όπως ορίζουν το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2004/17/EK και το άρθρο 1 παράγραφος 9 της οδηγίας 2004/18/EK, ανεξαρτήτως του αντικειμένου ή της αξίας της σύμβασης.
- 3) "επιχείρηση" : οιαδήποτε οργάνωση εκτός των δημόσιων αρχών, που ενεργεί στα πλαίσια της ανεξάρτητης οικονομικής ή επαγγελματικής της δραστηριότητας, ακόμη και αν η δραστηριότητα αυτή ασκείται από ένα και μόνο πρόσωπο.
- 4) "καθυστέρηση πληρωμής" : η μη πραγματοποίηση πληρωμής μέσα στη συμβατική η εκ του νόμου προθεσμία, εφόσον πληρούνται οι όροι του άρθρου 3 παράγραφος 1 ή του άρθρου 4 παράγραφος 1.
- 5) "τόκος υπερημερίας" : ο νόμιμος τόκος υπερημερίας ή ο τόκος με επιτόκιο που έχει συμφωνηθεί μεταξύ επιχειρήσεων, υπό τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 7.
- 6) "νόμιμος τόκος υπερημερίας" : ο απλός τόκος για την καθυστερημένη πληρωμή σε επιτόκιο το οποίο είναι ίσο προς το σύνολο του επιτοκίου αναφοράς συν οκτώ τουλάχιστον επιπλέον ποσοστιαίες μονάδες.
- 7) "επιτόκιο αναφοράς" : ένα από τα ακόλουθα: α) για κράτος μέλος που έχει ως νόμισμα το ευρώ, είτε: i) το επιτόκιο που ορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις πλέον πρόσφατες βασικές της πράξεις αναχρηματοδότησης ή ii) το οριακό επιτόκιο το οποίο προκύπτει από τη διαδικασία της προσφοράς με κυμαινόμενο επιτόκιο για τις πλέον πρόσφατες βασικές πράξεις αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.
β) για κράτος μέλος που δεν έχει ως νόμισμα το ευρώ, το αντίστοιχο επιτόκιο που ορίζει η κεντρική εθνική του τράπεζα.
- 8) "οφειλόμενο ποσό" : το κυρίως ποσό που θα έπρεπε να έχει καταβληθεί μέσα στη συμβατική ή τη νόμιμη προθεσμία πληρωμής, συμπεριλαμβανομένων των εφαρμοζόμενων φόρων, δασμών, τελών ή επιβαρύνσεων που καθορίζονται στο τιμολόγιο ή την ισοδύναμη απαίτηση πληρωμής.
- 9) "παρακράτηση της κυριότητας" : κάθε συμβατική συμφωνία, με βάση την οποία ο πωλητής διατηρεί την κυριότητα των πωλουμένων αγαθών μέχρις ότου εξοφληθεί πλήρως το τίμημα.
- 10) "εκτελεστός τίτλος" : κάθε απόφαση ή διαταγή πληρωμής που εκδίδεται από δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι προσωρινά εκτελεστές, είτε προς άμεση καταβολή είτε κατά δόσεις, η οποία παρέχει τη δυνατότητα στον πιστωτή να απαιτήσει την είσπραξη του χρέους με αναγκαστική εκτέλεση έναντι του οφειλέτη.

Άρθρο 3

Εμπορικές συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων, ο πιστωτής δικαιούται τόκο υπερημερίας χωρίς να απαιτείται όχληση, εφόσον πληρούνται οι εξής όροι:

α) ο πιστωτής έχει εκπληρώσει τις συμβατικές και νομικές του υποχρεώσεις και β) ο πιστωτής δεν έχει λάβει το οφειλόμενο ποσό εγκαίρως, εκτός εάν ο οφειλέτης δεν ευθύνεται για την καθυστέρηση.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το επιτόκιο αναφοράς που εφαρμόζεται:

α) για το πρώτο εξάμηνο του σχετικού έτους είναι το επιτόκιο που ίσχυε την 1η Ιανουαρίου του εν λόγω έτους,

β) για το δεύτερο εξάμηνο του σχετικού έτους είναι το επιτόκιο που ίσχυε την 1η Ιουλίου του εν λόγω έτους.

3. Εφόσον πληρούνται οι όροι της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τα ακόλουθα:

α) ότι ο πιστωτής έχει δικαίωμα τόκου υπερημερίας από την ημέρα που ακολουθεί την ημερομηνία πληρωμής ή το τέλος της προθεσμίας πληρωμής που ορίζει η σύμβαση.

β) εφόσον η ημερομηνία ή η προθεσμία πληρωμής δεν ορίζεται στη σύμβαση, ότι ο πιστωτής έχει δικαίωμα τόκου υπερημερίας κατά την εκπνοή οιαδήποτε από τα εξής χρονικά όρια:

i) 30 ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής από τον οφειλέτη του τιμολογίου ή άλλης ισοδύναμης αίτησης για πληρωμή,

ii) εφόσον η ημερομηνία παραλαβής του τιμολογίου ή της ισοδύναμης αίτησης για πληρωμή δεν είναι βέβαιη, 30 ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής των αγαθών ή παροχής των υπηρεσιών,

iii) εφόσον ο οφειλέτης παραλάβει το τιμολόγιο ή την ισοδύναμη αίτηση για πληρωμή πριν από τα αγαθά ή τις υπηρεσίες, 30 ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής των αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών.

iv) εφόσον προβλέπεται από τον νόμο ή τη σύμβαση διαδικασία αποδοχής ή επαλήθευσης, με την οποία διαπιστώνεται η αντιστοιχία των αγαθών ή υπηρεσιών με τα οριζόμενα στη σύμβαση, και εάν ο οφειλέτης παραλάβει το τιμολόγιο ή την ισοδύναμη αίτηση για πληρωμή νωρίτερα από την ημερομηνία ή την ίδια ημερομηνία κατά την οποία διενεργείται η αποδοχή ή η επαλήθευση, 30 ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία αυτή.

4. Όταν προβλέπεται διαδικασία αποδοχής ή επαλήθευσης, με την οποία διαπιστώνεται η αντιστοιχία των αγαθών ή υπηρεσιών με τα οριζόμενα στη σύμβαση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η μέγιστη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας δεν υπερβαίνει τις 30 ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής των αγαθών ή των υπηρεσιών, εκτός εάν ρητά συμφωνήθηκε διαφορετικά στο κείμενο της σύμβασης και υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι κατάφωρα καταχρηστική για τον πιστωτή υπό την έννοια του άρθρου 7.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η προθεσμία πληρωμής που καθορίζεται στη σύμβαση δεν υπερβαίνει τις 60 ημερολογιακές ημέρες, εκτός εάν ρητά συμφωνήθηκε διαφορετικά στο κείμενο της σύμβασης και υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι κατάφωρα καταχρηστική για τον πιστωτή υπό την έννοια του άρθρου 7.

Άρθρο 4

Συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τις εμπορικές συναλλαγές στις οποίες ο οφειλέτης είναι δημόσια αρχή, ο πιστωτής δικαιούται, κατά την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζουν οι παράγραφοι 3, 4 ή 6, νόμιμο τόκο υπερημερίας, χωρίς να απαιτείται όχληση, εφόσον πληρούνται οι εξής όροι:

α) ο πιστωτής έχει εκπληρώσει τις συμβατικές και νομικές του υποχρεώσεις και

β) ο πιστωτής δεν έχει λάβει το οφειλόμενο ποσό εγκαίρως, εκτός εάν ο οφειλέτης δεν ευθύνεται για την καθυστέρηση.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το επιτόκιο αναφοράς που εφαρμόζεται:

α) για το πρώτο εξάμηνο του σχετικού έτους είναι το επιτόκιο που ίσχυε την 1η Ιανουαρίου του εν λόγω έτους,

β) για το δεύτερο εξάμηνο του σχετικού έτους είναι το επιτόκιο που ίσχυε την 1η Ιουλίου του εν λόγω έτους.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στις εμπορικές συναλλαγές στις οποίες ο οφειλέτης είναι δημόσια αρχή:

α) η προθεσμία πληρωμής δεν υπερβαίνει κανένα από τα ακόλουθα χρονικά όρια:

i) 30 ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής από τον οφειλέτη του τιμολογίου ή άλλης ισοδύναμης αίτησης για πληρωμή,

ii) εφόσον η ημερομηνία παραλαβής του τιμολογίου ή της ισοδύναμης αίτησης για πληρωμή δεν είναι βέβαιη, 30 ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία της παραλαβής των αγαθών ή της παροχής των υπηρεσιών,

iii) εφόσον ο οφειλέτης παραλάβει το τιμολόγιο ή την ισοδύναμη αίτηση για πληρωμή πριν από τα αγαθά ή τις υπηρεσίες, 30 ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία της παραλαβής των αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών,

iv) εφόσον προβλέπεται από τον νόμο ή τη σύμβαση διαδικασία αποδοχής ή επαλήθευσης, με την οποία διαπιστώνεται η αντιστοιχία των αγαθών ή υπηρεσιών με τα οριζόμενα στη σύμβαση, και εάν ο οφειλέτης παραλάβει το τιμολόγιο ή την ισοδύναμη αίτηση για πληρωμή νωρίτερα από την ημερομηνία ή την ίδια ημερομηνία κατά την οποία διενεργείται η αποδοχή ή η επαλήθευση, 30 ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία αυτή,

β) η ημερομηνία παραλαβής του τιμολογίου δεν αποτελεί αντικείμενο συμβατικής συμφωνίας μεταξύ του οφειλέτη και του πιστωτή.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν τις προθεσμίες της παραγράφου 3 στοιχείο α) σε 60 το πολύ ημερολογιακές ημέρες, για:

α) κάθε δημόσια αρχή που ασκεί οικονομική δραστηριότητα βιομηχανικής ή εμπορικής φύσης, με την προσφορά αγαθών και υπηρεσιών στην αγορά, και η οποία υπόκειται, ως δημόσια επιχείρηση, στις απαιτήσεις διαφάνειας της οδηγίας 2006/111/EK της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 2006, για τη διαφάνεια των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων καθώς και για τη χρηματοοικονομική διαφάνεια εντός ορισμένων επιχειρήσεων,

β) δημόσιες επιχειρήσεις που παρέχουν υγειονομική μέριμνα και είναι κατάλληλα αναγνωρισμένες για τον σκοπό αυτόν.

Αν κράτος μέλος αποφασίσει να παρατείνει τις προθεσμίες σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, διαβιβάζει στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εν λόγω παράταση μέχρι τις 16 Μαρτίου 2018.

Στη βάση αυτή, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, με την οποία αναφέρει ποια κράτη μέλη έχουν παρατείνει τις προθεσμίες τους σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο και λαμβάνοντας υπόψη τον αντίκτυπο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ιδίως για τις ΜΜΕ. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται ενδεχομένως από κατάλληλες προτάσεις. 5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η μέγιστη διάρκεια της διαδικασίας αποδοχής ή επαλήθευσης κατά την παράγραφο 3 στοιχείο α) σημείο iv) δεν υπερβαίνει τις 30 ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής των αγαθών ή των υπηρεσιών, εκτός εάν ρητά συμφωνήθηκε διαφορετικά στο κείμενο της σύμβασης και σε οποιαδήποτε έγγραφα υποβολής προσφοράς και με την προϋπόθεση ότι δεν είναι κατάφωρα καταχρηστική για τον πιστωτή υπό την έννοια του άρθρου 7.

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η προθεσμία πληρωμής που ορίζεται στη σύμβαση δεν είναι μεγαλύτερη από τα χρονικά όρια που προβλέπονται στην παράγραφο 3, εκτός εάν ρητά συμφωνήθηκε διαφορετικά στο κείμενο της σύμβασης και με την προϋπόθεση ότι τούτο δικαιολογείται αντικειμενικά από την ιδιαίτερη φύση ή τα χαρακτηριστικά της σύμβασης και ότι σε κάθε περίπτωση η προθεσμία δεν υπερβαίνει τις 60 ημερολογιακές ημέρες.

Άρθρο 5

Χρονοδιαγράμματα πληρωμής

Η παρούσα οδηγία ισχύει με την επιφύλαξη της δυνατότητας των συμβαλλομένων να συμφωνήσουν, τηρουμένων των σχετικών διατάξεων της εφαρμοστέας εθνικής νομοθεσίας, σε χρονοδιαγράμματα πληρωμής που θα προβλέπουν την καταβολή του οφειλόμενου ποσού σε δόσεις. Στις περιπτώσεις αυτές, εάν οποιαδήποτε από τις δόσεις δεν καταβληθεί έως τη συμφωνημένη ημερομηνία, ο τόκος και η αποζημίωση που προβλέπει η παρούσα οδηγία υπολογίζονται με αποκλειστική βάση τα ληξιπρόθεσμα ποσά.

Άρθρο 6

Αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εφόσον καθίσταται απαιτητός τόκος υπερημερίας σε εμπορικές συναλλαγές σύμφωνα με το άρθρο 3 ή το 4, ο πιστωτής δικαιούται να λάβει από τον οφειλέτη τουλάχιστον το σταθερό ποσό των 40 ευρώ.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το κατά την παράγραφο 1 κατ' αποκοπήν ποσό είναι απαιτητό χωρίς να απαιτείται όχληση και ως αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης του πιστωτή.
3. Ο πιστωτής δικαιούται, επιπλέον του κατά την παράγραφο 1 κατ' αποκοπήν ποσού, να ζητήσει από τον οφειλέτη εύλογη αποζημίωση για οποιαδήποτε σχετικά υπολειπόμενα έξοδα είσπραξης πάνω από το κατ' αποκοπήν ποσό, που οφείλονται στην καθυστερημένη πληρωμή του οφειλέτη. Τούτο θα μπορούσε να περιλαμβάνει δαπάνες που οφείλονται, μεταξύ άλλων, στη χρήση δικηγόρου ή οργανισμού είσπραξης οφειλών.

Άρθρο 7

Καταχρηστικοί όροι συμβάσεων και πρακτικές

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι συμβατικός όρος ή πρακτική που αφορά την ημερομηνία ή την προθεσμία πληρωμής, το επιτόκιο για την καθυστέρηση της πληρωμής ή την αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης είτε δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα είτε γεννά αξίωση αποζημίωσης, εάν έχει κατάφωρα καταχρηστικό χαρακτήρα για τον πιστωτή. Για την εκτίμηση του τυχόν καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικού όρου ή πρακτικής για τον πιστωτή, υπό την έννοια του πρώτου εδαφίου, συνεκτιμώνται όλες οι περιστάσεις της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένων:

α) τυχόν κατάφωρης παρέκκλισης από τα συναλλακτικά ήθη, αντίθετης προς την καλή πίστη και τη συναλλακτική δεοντολογία,

β) της φύσης του προϊόντος ή της υπηρεσίας και

γ) του εάν ο οφειλέτης διαθέτει οιονδήποτε αντικειμενικό λόγο απόκλισης από τον νόμιμο τόκο υπερημερίας, από την προθεσμία πληρωμής κατά το άρθρο 3 παράγραφος 5, το άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο α), το άρθρο 4 παράγραφος 4 και το άρθρο 4 παράγραφος 6 ή από το κατ' αποκοπήν ποσό κατά το άρθρο 6 παράγραφος 1.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, συμβατικός όρος ή πρακτική που αποκλείει τη χρέωση τόκου για την καθυστέρηση της πληρωμής θεωρείται ότι έχει κατάφωρα καταχρηστικό χαρακτήρα.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, συμβατικός όρος ή πρακτική που αποκλείει την αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης σύμφωνα με το άρθρο 6 θεωρείται ότι έχει κατάφωρα καταχρηστικό χαρακτήρα.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, προς όφελος των δανειστών και των ανταγωνιστών, την ύπαρξη επαρκών και αποτελεσματικών μέσων ώστε να αποτρέπεται η συνέχιση της χρησιμοποίησης συμβατικών όρων και πρακτικών κατάφωρα καταχρηστικών κατά την έννοια της παραγράφου 1.

5. Στα μέσα κατά την παράγραφο 4 περιλαμβάνονται διατάξεις βάσει των οποίων οργανώσεις που είναι επισήμως αναγνωρισμένες ότι εκπροσωπούν τα συμφέροντα επιχειρήσεων ή έχουν έννομο συμφέρον προς τούτο μπορούν να προσφύγουν, σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, στα δικαστήρια ή στα αρμόδια διοικητικά όργανα ισχυριζόμενες ότι συμβατικοί όροι ή πρακτικές έχουν κατάφωρα καταχρηστικό χαρακτήρα υπό την έννοια της παραγράφου 1, ώστε να μπορούν να εφαρμόσουν κατάλληλα και αποτελεσματικά μέσα για να αποτραπεί η χρήση τους.

Άρθρο 8

Διαφάνεια και αυξημένη επίγνωση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν πλήρη διαφάνεια όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία, μεταξύ άλλων με τη δημοσίευση του ισχύοντος νόμιμου επιτοκίου υπερημερίας.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει στο διαδίκτυο λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τα νόμιμα επιτόκια που ισχύουν σε όλα τα κράτη μέλη σε περίπτωση καθυστέρησης πληρωμής στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών.

3. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν, εφόσον απαιτείται, τον ειδικευμένο τύπο, εκστρατείες πληροφόρησης ή κάθε άλλο αποτελεσματικό μέσο για να αποκτήσουν οι επιχειρήσεις αυξημένη επίγνωση των τρόπων επανόρθωσης για τις καθυστερήσεις πληρωμής μεταξύ επιχειρήσεων.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να ενθαρρύνουν την κατάρτιση κωδίκων έγκαιρης πληρωμής, με πρόβλεψη σαφώς καθορισμένων προθεσμιών πληρωμής και κατάλληλης διαδικασίας για τη διευθέτηση κάθε διαμφισθητούμενης πληρωμής, ή κάθε πρωτοβουλία που αντιμετωπίζει το κρίσιμο ζήτημα των καθυστερήσεων πληρωμής και συμβάλλει στην καλλιέργεια νοοτροπίας έγκαιρων πληρωμών που υποστηρίζει τον στόχο της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 9

Παρακράτηση της κυριότητας

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν, σύμφωνα με τις εφαρμοστέες εθνικές διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, ότι ο πωλητής διατηρεί την κυριότητα των αγαθών μέχρις ότου εξοφληθεί πλήρως το τίμημα, εφόσον έχει συμφωνηθεί ρητώς μεταξύ του αγοραστή και του πωλητή, πριν από την παράδοση των αγαθών, ρήτρα παρακράτησης της κυριότητας.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίσουν ή να διατηρήσουν διατάξεις όσον αφορά τις προκαταβολές πληρωμών οι οποίες έχουν ήδη πραγματοποιηθεί από τον οφειλέτη.

Άρθρο 10

Διαδικασίες είσπραξης για μη αμφισβητούμενες απαιτήσεις

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι εκτελεστός τίτλος μπορεί να εκδίδεται, μεταξύ άλλων με ταχεία διαδικασία και ασχέτως του ύψους της οφειλής, κανονικά εντός 90 ημερολογιακών ημερών από την κατάθεση της αγωγής ή αίτησης του δανειστή στο δικαστήριο ή σε άλλη αρμόδια αρχή, εφόσον δεν υπάρχει αμφισβήτηση της οφειλής ή πτυχών της. Τα κράτη μέλη

ανταποκρίνονται στην υποχρέωση αυτή σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, τους κανονισμούς και τις διοικητικές διατάξεις τους.

2. Οι εθνικές νομοθεσίες και οι εθνικές κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις πρέπει να επιβάλλουν τους ίδιους όρους σε όλους τους πιστωτές που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση.

3. Κατά τον υπολογισμό της κατά την παράγραφο 1 προθεσμίας δεν λαμβάνονται υπόψη τα εξής:

α) οι προθεσμίες κοινοποίησης ή επίδοσης εγγράφων,

β) οι καθυστερήσεις για τις οποίες ευθύνεται ο πιστωτής, όπως ο χρόνος που δαπανάται για τη διόρθωση αιτήσεων.

4. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006.

Άρθρο 11

Έκθεση

Έως τις 16 Μαρτίου 2016, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο

Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Η έκθεση συνοδεύεται ενδεχομένως από τις κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 12

Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς τα άρθρα 1 έως 8 και το άρθρο 10 έως τις 16 Μαρτίου 2013. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτήν κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Περιλαμβάνουν επίσης δήλωση που διευκρινίζει ότι οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία, οι οποίες περιέχονται στις ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, νοούνται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς και της διατύπωσης αυτής της δήλωσης καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα τον οποίο διέπει η παρούσα οδηγία.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρήσουν σε ισχύ ή να θεσπίσουν διατάξεις ευνοϊκότερες για τον πιστωτή από τις διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία.

4. Κατά τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, τα κράτη μέλη αποφασίζουν σχετικά με την εξαίρεση συμβάσεων που έχουν συναφθεί πριν από τις 16 Μαρτίου 2013.

Άρθρο 13

Κατάργηση

Η οδηγία 2000/35/ΕΚ καταργείται από τις 16 Μαρτίου 2013, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες για τη μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο και την εφαρμογή της. Εντούτοις, παραμένει σε ισχύ για συμβάσεις που συνήφθησαν πριν από την εν λόγω ημερομηνία στις οποίες η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 4. Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία λογίζονται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία και νοούνται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που παρατίθεται στο παράρτημα.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 15

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη”.

IV. Η Γνώμη της Αρχής

Η Αρχή, λαμβάνοντας υπόψη:

α) Το με αριθμό πρωτ. Π1/742/3-4-2013 έγγραφο του Υφυπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων (αρ. πρωτ. εισερχ. 1464/3-4-2013) και

β) την από 3-4-2013 εισήγηση της ειδικής επιστήμονος της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ. Σταυρούλας Κουρή,

μετά από διαλογική συζήτηση, που διεξήχθη κατά τη συνεδρίαση της 4ης/4/2013, **γνωμοδοτεί ως εξής:**

A. Εκτίμηση της Αρχής επί της αναγκαιότητας της προτεινόμενης ρύθμισης

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιδιώκεται η μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη των ρυθμίσεων της οδηγίας 2011/7 της 16ης Φεβρουαρίου 2011 για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές».

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 12 της προς ενσωμάτωση Οδηγίας: “Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς τα άρθρα 1 έως 8 και το άρθρο 10 έως τις 16 Μαρτίου 2013”.

Κατόπιν τούτων είναι πρόδηλη η αναγκαιότητα της προτεινόμενης ρύθμισης.

B. Επί του περιεχομένου της προτεινόμενης ρύθμιση

1. Επί της αρχής:

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Κανονισμού αριθ. 1 της 15ης Απριλίου 1958, όπως τροποποιήθηκε με τον Κανονισμό 920/2005 του Συμβουλίου (L 156/18.6.2005), η ελληνική αποτελεί επίσημη γλώσσα της Ένωσης, καθώς και γλώσσα εργασίας των οργάνων της Ένωσης. Κατά συνέπεια, το κείμενο της Οδηγίας, όπως διατυπώνεται στην ελληνική γλώσσα, είναι πλήρως δεσμευτικό για τον εθνικό νομοθέτη και η προσαρμογή των διατάξεων της εθνικής έννομης τάξης στις ρυθμίσεις του ευρωπαϊκού ενωσιακού δικαίου πρέπει να έχει ως βάση το κείμενο αυτό.

Από τον έλεγχο του υποβληθέντος σχεδίου Προεδρικού Διατάγματος διαπιστώθηκε ότι οι διατάξεις αυτού ακολουθούν κατά μείζονα λόγο τη διατύπωση του κειμένου των άρθρων της υπό μεταφορά Οδηγίας 2011/7, πλην ορισμένων διαφοροποιήσεων και διατηρείται εν γένει η σειρά, η δομή και η αρίθμηση των άρθρων της ως άνω Οδηγίας.

Συνεπώς, κατά την άποψη της Αρχής το υποβληθέν σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος ακολουθεί κατά μείζονα λόγο το βασικό κανόνα της αυτούσιας κατ' αρχήν υιοθέτησης του κειμένου της Οδηγίας, με τις ακόλουθες επισημάνσεις επί των επιμέρους διατάξεων:

2. Επί των άρθρων:

2.1. Επί της περιπτώσεως β της παραγράφου 4 του άρθρου 5 της προτεινόμενης ρύθμισης:

Η προτεινόμενη ρύθμιση παραπέμπει στον ορισμό της έννοιας “ευρύτερος δημόσιος τομέας” της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του Ν.1256/1982 (Α' 65). Ωστόσο, κατά την άποψη της Αρχής κρίνεται προσφορότερη η παραπομπή στη νεώτερη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 1B του Ν.2362/1995 (Α' 247), που προστέθηκε με το άρθρο 2 του Ν.3871/2010 (Α' 141), όπως ισχύει, με την οποία επανακαθορίστηκε η έννοια του “Δημόσιου Τομέα”, ο οποίος περιλαμβάνει “τη Γενική Κυβέρνηση και τις δημόσιες επιχειρήσεις κατά την έννοια των παραγράφων 1, 2 και 3, καθώς και τους δημόσιους οργανισμούς κατά την έννοια του παραγράφου 6 του άρθρου 1 του Ν.3429/2005”.

2.2. Επί της παραγράφου 1 του άρθρου 7 της προτεινόμενης ρύθμισης:

Κατά τη διατύπωση της προτεινόμενης ρύθμισης της παραγράφου 1 του άρθρου 7 χρησιμοποιείται ο όρος “σταθερό ποσό”, ενώ στις επόμενες παραγράφους 2 και 3 του αυτού ως άνω άρθρου ο όρος “κατ' αποκοπήν ποσό”.

Κατά την άποψη Αρχής, κρίνεται προσφορότερη, για λόγους ενότητας του περιεχομένου της προτεινόμενης ρύθμισης, η χρήση του όρου “κατ' αποκοπήν” και στην παράγραφο 1.

Τούτο προκύπτει άλλωστε τόσο από τις αιτιολογικές σκέψεις 19 & 20 της προς ενσωμάτωση οδηγίας όσο και από τη διατύπωση της αγγλικής έκδοσης της οδηγίας, η οποία στο αντίστοιχο άρθρο χρησιμοποιεί σε όλες τις παραγράφους τον όρο “fixed sum”.

2.3. Επί του άρθρου 13 της προτεινόμενης ρύθμισης:

Κατά την άποψη της Αρχής η μεταφορά της εν θέματι οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, στο μέτρο που εισάγει νεώτερες και ειδικές ρυθμίσεις συνεπάγεται την τροποποίηση ή / και εν μέρει κατάργηση των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων που αφορούν στην καταβολή του συμβατικού ανταλλάγματος.

Ως εκ τούτου προτείνεται το άρθρο 13 να επαναδιατυπωθεί ως έπεται:

“Από την έναρξη ισχύος του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος καταργείται κάθε διάταξη νόμου ή κανονιστικής πράξης που ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που ρυθμίζονται από το παρόν προεδρικό διάταγμα. Οι διατάξεις όμως του Προεδρικού Διατάγματος 166/2003 (Α’ 138) παραμένουν ισχυρές για τις συμβάσεις που υπογράφηκαν κατά τη διάρκεια ισχύος του.”

Η παρούσα Γνώμη να επισυναφθεί στο σχέδιο του Προεδρικού Διατάγματος κατά την αποστολή του στο Συμβούλιο της Επικρατείας

Αθήνα, 9 Απριλίου 2013

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Ο Πρόεδρος

Βασίλειος Φλωρίδης